

Uusi tutkimus: Esofaguksen pH:n ja impedanssin pitkäaikaisrekisteröinti 6046 Pt- EsoZPa 26.2.2009 alkaen

Asia

pH:n pitkäaikaisrekisteröinti on vakiintunut ruokatorven refluksitaudin tutkimusmenetelmä. Sen ongelmana on riippuvuus refluksaatin happamuudesta. Keskimäärin 40 % gastroesophagealisesta refluksista on muuta kuin selkeästi hapanta ja myös tämä voi aiheuttaa potilaalle oireita, erityisesti mikäli happorefluksi on jossain vaiheessa herkistänyt hermopäätteitä. Tehokaskaan happosalpaus ei luonnollisesti vähennä refluksin kokonaismäärää ja sen aikana ei-happaman refluksin osuus voi kasvaa 90-95 % :iin.

Sähkövastuksen muutokseen perustuvalla impedanssimenetelmällä voidaan rekisteröidä kaikki refluksitapahtumat ja samaan katetriin liitetyllä pH-elektrodilla jakaa refluksi happamaan (pH<4), heikosti happamaan (pH 4-7) ja heikosti alkaaliseen (pH>7).

Tutkimuksen indikaatioina ovat (Bredenoord ym., Am J Gastroenterol 2007 ja Conchillo & Smout, Aliment Pharmacol Ther 2008)

- lääkehoidolle resistentti refluksitauti
- refluksioireet fundoplikaation jälkeen
- aklorhydria refluksioireitten yhteydessä
- refluksiperäiseksi epäilty krooninen yskä
- epäily ruminaatiosta
- runsas röyhtäily (mahdollinen aerophagia)

pH:n pitkäaikaisrekisteröinti jää yksinkertaisempaan ja halvempaan tutkimusmenetelmänä edelleen yhdistelmämittauksen rinnalle. Hoitamattomilla potilailla oireet johtuvat valtaosin happorefluksista ja vain se aiheuttaa ruokatorven limakalvovaurion. Impedanssimittauksesta ei ole hyötyä mikäli intraluminaalisen sähkövastuksen perustaso on kovin matala kuten on yleensä laita vaikeassa esofagiitissa, Barrett-tyyppisessä limakalvomutoksessa ja akalasiassa. Nieluvaivoissa impedanssimittauksen asema on toistaiseksi epäselvä.

Yhdistelmämittaukseen valmistautuminen noudattelee samoja linjoja perinteisen pH:n pitkäaikaisrekisteröinnin kanssa. Yleensä impedanssimittauskin suoritetaan riittävän lääketauon aikana (happosalpaajissa viikko) mutta se voidaan lähettävän lääkärin harkinnan mukaan tehdä täysin lääkittynä. Tämä tulee kyseeseen mikäli halutaan selvittää hoitovastetta tai potilas ei vaikeitten oireitten johdosta pysty tauottamaan lääkitystä. Impedanssimittauksessa keskeistä on oireitten ja ruokatorvirefluksin kiinteä yhteys joten potilaan pitämä huolellinen oirekirjanpito on tärkeää.

pH:n ja impedanssin pitkäaikaisrekisteröinti voidaan tehdä erillisenä tutkimuksena tai yhdistää se samassa istunnossa edeltävästi suoritettavaan ruokatorven manometriatutkimukseen. Yleensä katetrin asentaa tehtävään koulutettu hoitaja.

Jatkossa teemme valikoiduissa tapauksissa oheismittauksena yksinkertaisen

